

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se inapoiază.

La

Abonament lunar

pentru Decembrie st. v.

— cu prețurile din capul foii —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 2 Decembrie st. v.

Sînt vre-o patru cinci zile, de când, în lupta din casa țerii unguresci, curg, nu șiroaie de sânge, ci de discursuri, mai lungi și mai scurte, asupra mandatului de cinci ani.

Mărturisim, ne așteptam la mai mare spor de vorbă, ba și la discursuri mai intensive, decum ni le prezentă desbaterea, câtă până acum am avut privilegiu a o cunoaște.

Ceea-ce trebuie să surprindă însă mai mult, este, că nici opozițiunea de astădată n'are obiceiul ei *animo*. Combate, este adevărat, mandatul de cinci ani, dar' combate cu gura moartă; pare că-și împlinesce o afurisită datorie. Ba își face impresiunea, că în fond este pentru mandatul de cinci ani, dar' dacă îl combate, îl combate din motiv de oportunitate.

Aceasta s'ar pute deduce fără grije de păcat din proiectul de conclud al lui Irányi.

Guvernamentalii, ca totdeauna în era cea fericită a dlui Tisza, sînt foarte inferiori opozițiunii. Ei, cari au o pozițiune excelentă, fiind siguri de victorie, pare că nu au spirit în gura lor. De vervă? nici pomenire. Le lipsesc verva cu totul.

Dacă se disting și ei, se disting numai prin câte o necălătură, care mereu te face să-ți aduci aminte de țisa cea veche: *Si tacuisses . . .*

Așa au pățit guvernamentalii îndată la deschiderea discuțiunii asupra mandatului de cinci ani cu nostimada deputatului Dárday. Acesta, ca om al guvernului, de sigur a vrut să facă spirit cu observarea, că dacă ar ști, că mandatul de cinci ani ar aduce foloase guvernului, ar vota contra. A scăpat, se vede, din vedere dl deputat guvernamental sau n'a știut nici când, că o lege nu pentru-că ar fi foloșitoare guvernului trebuie să fie rea, ci pentru-că este aptă de a abusa cu ea de puterea, de care un guvern dispune. Tot așa de nostimă a fost propunerea deputatului guvernamental Kuncz, care a cerut pedepsirea „plebei“ pentru amestec la alegeri.

Ministrul-president, dl Coloman Tisza și-ar face șie-și, ar face partidului seu, un serviciu nespuse de mare, dacă celui din urmă i-ar interzice participarea cu discursuri la desbaterea parlamentare. Căci, ori cât își dreseză dînsul partidul în club, numai înzadar se ostenește. Membrii partidului guvernamental, se vede că sînt atât de greoi, încât nu sînt în stare să țină minte lecțiunea din club până în plenul

casei deputaților. Ei trebuie să facă mai unul, mai altul, în casa deputaților, câte un pas greșit. Ministrul-president ar trebui, lucru simplu, să ordone membrilor partidului seu din casa deputaților, a se fermuri prelîngă votare.

Un „igen“, eventual un „nem“, ar fi preservativul cel mai infalibil pentru toți membrii partidului guvernamental contra blamagiului, — fie ori-ce proiectl a ordinea țilii. Dl ministru-president și așa se pare că află o plăcere deosebită a vorbi în casa țerii, mai numai domnia-sa, în numele partidului domniei-sale.

Însă, dacă partidul are noroc puțin cu discursurile membrilor sei din casa deputaților, poate fi mulțumit cu norocul în presa ce stă la dispozițiunea guvernului. Fără să voească omul, vedînd astfel de fenomene, vine la idea, că în fondul de dispozițiune al guvernului unguresc este cu mult mai mult spirit decît în capetele ilustre ale onorabililor, cari reprezintă partidul guvernamental în casa deputaților din Budapesta.

Urmărească cineva condeele oficioase, din țeară și din străinătate, și va găsi numai decît deosebirea dintre dînsule și dintre acei ce reprezintă partidul în casa deputaților.

Cu deosebire cele ce lucră în străinătate pun o silință deosebită pentru a înfrumuseța toate faptele, prin urmare și toate proiectele guvernului unguresc, în al cărui serviciu se află.

Ca să poată în direcțiunea aceasta lucra mai cu succes, condeele oficioase știu să-și însușească chiar și rolul de opozițional.

Așa cetim într'o foaie din Germania, la care scrie un corespondent din Budapesta, că mandatul de cinci ani mai curînd va împuțina (!) atîrnarea de guvern a deputaților aleși. Sabia lui Damocle, alegerile viitoare, nu vor mai atîrna neîntrerupt deasupra capetelor deputaților. Acum însă numai odată dacă se arată un deputat nedemn de încrederea guvernului, acesta la alegerile viitoare îl lasă să cadă, fără a fi avut deputatul cel puțin odată ocaziune a se rehabilita înaintea înaltului guvern. Puterile mai tinere, care intră în parlament, abia au timp de a se orienta; din contră, ele se gîndesc mai cu seamă, cum să-și păstreze locul. Ca să-și-l poată păstra se fac cât se poate de servile, din care cauză nici nu mai vorbesc. Influența guvernului, continuă oficiosul, asupra populațiunii este atât de mare, încât alegătorii, dacă din capul locului n'au înclinare spre opozițiune, votează numai pentru persoana candidată de reprezentanța guvernului. Aceasta din motivul, pentru-că alegătorii poartă totdeauna de grije, ca deputatul lor să aibă influență în birourile guvernului și să le aline durerile lor locale, mari și mici. Prin mandatul de cinci ani, dice oficiosul, deputații sînt scutiți de așteptările alegătorilor, ear' acestia de influența de sus.

Afară de aceste, oficioșii amintesc și de câștig pe terenul economic: cu cât mai puține alegeri, cu atât mai puțină cheltueală.

Nu începe îndoeală: sînt multe și frumoase adevăruri și printre ale oficioșilor în privința neatîrnării de guvern și a influenței guvernului. Când ar fi ca să ne putem pronunța și noi în merit, poate că am consimți în multe privințe cu cele ce se dic din partea oficioșilor, pe față și pe ascuns.

Noi însă sîntem departe de stadiul de a pute dice alb sau negru, în cestiunea mandatului de cinci ani.

Între oare-care margini ne apropiăm de propunerea opozițiunii, formulată de deputatul Irányi, sau mai adevărat: opozițiunea se apropie de noi. Opozițiunea, adevă, nu găsește terenul destul de pregătit pentru un proiect cum este al mandatului de cinci ani. Opozițiunea află, că sînt mai nainte alte lucruri de regulat, lucruri care privesc legea electorală.

Are toată dreptatea opozițiunea. Noi însă trebuie să mergem mai departe și să dicem, că înainte de regularea lucrurilor în materie de lege electorală, trebuie regulat raportul dintre Transilvania și Ungaria, pe basă bilaterală.

Guvernul cu cohorta sa nu va lua în considerațiune ce dice opozițiunea, și cu atât mai puțin ce dicem noi. El își va vota proiectul după dorință și după plac, firesce nu din considerantele oficiosului, citate și de noi, ci din considerante de a-și consolida dominațiunea.

Cohorta de astăzi, care face majoritatea în casa deputaților Ungariei, nici nu este spre altceva chemată, decît de a servi de pedestalul dominațiunii dlui ministru-president Tisza.

Guvernul cu ai sei însă zidesce pe năsip.

Maioritatea locuitorilor din Transilvania nu poate fi ignorată până în sfîrșit și dacă nu poate fi ignorată, mandatul de cinci ani, și votat fiind acum de dieta Ungariei, n'are să fie decît un ce provisor.

Secretul corespondenței în Ungaria. Sub titlul „*Irredenta romana*“ cetim în „*Pester Lloyd*“: Precum se știe, ministrul de justiție a adresat tribunalelor, ce se află în apropierea României, o ordinațiune, în urma căreia ar avè să se eximite la propunerea procurorului de stat la fiecare câte un jude instructor spre împedecarea intrării în țeară a proclamațiunilor irredentiste. Mai multe din aceste tribunale au și satisfăcut acestui ordin; altele ear' au ținut în suspens hotărîrea, ce avea să o aducă în această privință, până când s'a ivit vre-un cas concret, — earăși alte tribunale precum e și cel din Lugoj, denegaseră delegarea unui jude instructor. Procurorul reg. de acolo a apelat în contra acestei hotărîri, tabla reg. încă a aprobat hotărîrea primei instanțe. Ajungînd această afacere înaintea senatului criminal al Curiei, acesta a aprobat hotărîrile instanțelor inferioare dimpreună cu motivările și a țis, că tribunalul nu e obligat a lua măsuri preventive, și că o afacere, ce se află în stadiul cercetării prealabile, nu cade în cadrul de competență a tribunalului, ci în acela al judeului instructor.

Din Bucovina.

Extras din raportul societății politice „Concordia“

făcut în adunarea ei plenară din 29 Noembrie a. c. ținută în sala magistratului din Cernăuți sub președința profesorului Ioan I. Bumbac.

Dăm loc acestui raport mai ales fiindcă am vorbit odată despre această societate politică. Raportul constată:

Dela întrunirea noastră cea mai de pe urmă pe piscurile „Cecinei“ în ziua de 9 August a. c. și până în 9 Noembrie a. c. au trecut 3 luni de zile, adevă chiar un cuartal, după care se cuvenia să ținem a II-a adunare plenară a societății noastre politice „Concordia“.

Momentul potrivit însă încă nu sosește, și pentru aceasta am învoacă a II-a adunare plenară de abia pe astăzi în 29 Noembrie, trimițînd invitări în toate părțile și unghiurile țerii, pe unde avem membri, căci cu bucurie trebuie să vedem aduce la cunoștință, cumcă societatea noastră „Concordia“ și-a câștigat simpatii, amici și membri în toate districtele și meleagurile țerii noastre, și cumcă astăzi ne sînt amici chiar și aceia, cari la început erau reci față cu noi, și se gîndiau la înființarea unei a doua societăți politice!

Această împregiurare este cel mai învocat semn, este cea mai bună dovadă, cumcă societatea „Concordia“ s'a născut într'un moment fericit, a avut bună urșită și are mare viitor!

Deși încă tinără și intrată de abia în al III-lea cuartal al existenței sale și deși începută din nimic și cu nimic, totuși ea numără astăzi mai multe sute de membri și încă mai multe sute de amici și binevoitori, cari sînt deplin conțeleși cu noi, lucră din reșputeri în unire cu noi și sînt totdeauna gata a se supune de visei societății noastre și a aduce jertfe pentru înflorirea și ajungerea scopurilor ei.

Membrii și amicii societății „Concordia“ își pricep tot mai mult și mai mult sînta lor chemare, simțindu-se pururea și pretutindenea cu toții numai un trup, numai un suflet!

Aceasta s'a arătat la felurite ocazii, unde Concordenții au avut de a vorbi și ei un cuvînt.

Ochii tuturor s'au îndreptat spre noi, urmărind serios și cu viu interes toți pașii întreprinși de societatea noastră. Și astăzi chiar însuși înaltul guvern c. r. al țerii este încântat de progresele societății noastre, este convins de marile foloase, ce le poate ea aduce întregii țeri: luminînd poporul în ceea-ce va să dică drepturile și îndatoririle sale, ce le are el față cu ceialalți concetățeni ai gloriosului nostru imper, față cu întreaga împărăție austro-ungară și față cu Preainaltul nostru Împărat și Duce și întreaga Familie Augustă Habsburgică.

Înaltul guvern c. r. al țerii urmărește cu mare atențiune toată ținuta și activitatea noastră, este deplin convins, cumcă „Concordia“ respectînd legile statului, îndeamnă din reșputeri și pe alții ca să o facă aceasta și astfel înlesnesce indirect în mare grad priceperea și foloșirea practică a drepturilor și îndatoririlor noastre constituționale-cetățenesci, drepturi și îndatoriri, asupra cărora priveghează înaltul guvern cu îngrijire adevărat părintească și neadormită, ca din aplicarea

lor greșită se nu rezultă vre-un rău pentru cetățeni imperului nostru, ci ca bunătațea legii împărătesci-constituționale, folosul și sănătatea lor se strălucescă lămurit și invederat pentru fiecare, întocmai după cum strălucescă însași bunătațea nemărginită a prea bunului nostru Împărat și Duce, părintele tuturor popoarelor austriace!

Trecând la însași activitatea societății noastre, activitate dezvoltată în timpul expirat dela ultima adunare plenară și până astăzi, vă aducem la cunoștință, cumcă ea a consistat în următoarele:

I. Conform votului unanim al ultimei adunări plenare, ținută în 19 Iulie a. c., comitetul societății „Concordia” a înscințat despres acel vot în mod clar și precis pe acele stimabile persoane, cari întrebaseră. ori de nu s'ar retrage comitetul societății, spre a se face alegere nouă, pentru-ca se poată intra în comitet alte persoane conducătoare, și astfel să înlesnească intrarea în societate și acelora, cari nu află de bine, să o facă această, până când va sta în fruntea societății comitetul ales în 20 Maiu a. c., adică: comitetul le-a răspuns, cumcă societatea nu este conșteasă cu retragerea comitetului, ci că ea invită pe toți amicii și binevoitorii poporului nostru, să nu facă această pretenziune, ci recunoscând făcerea societății de până acum, să între în ea și să-și întrunească puterile cu cele ale celorlalți membri ai „Concordiei” și să conlucre împreună spre binele și înflorirea amărîtului nostru popor!!

II. Comitetul a stăruit la ori-ce ocașune prin toate mijloacele posibile, ca numele societății noastre și frumoasele ei scopuri să pătrundă și să fie bine înțelese, chiar și în cea mai mică și mai neînsemnată colibă din țeara noastră și astăzi constatăm cu mândrie, cumcă numele „Concordiei” noastre răsună puternic, purtat fiind din gură în gură, de pe malurile Nistrului, ale Prutului, ale Sirețului și ale Sucevei până la cele ale Bistriței și ale Moldovei, din Luca și Brodoc până în Vicov, Cărlibaba, Poiana-Stampeii și Chilîșeni, din Ceremuș până în Molnița, dela Părăul-negru până în Rarău; ear' orașele Cernăuți, Sirețiu, Rădăuți și Suceava dimpună cu Câmpulungul, Storojinețul și Coțmanul, Dovna și Boianul și-au dat mâna frățescă și răspândesc pe întrecute numele și scopurile societății noastre, întocmai ca nise adevărați luceferi, cari își îndreaptă rațele lor binefăcătoare în toate părțile, prefăcând întunerecul în lumină, răceala în căldură, amorțea în viață.

III. Comitetul a vădut cu plăcere, cumcă poporul nostru, aușind de „Con-

cordia” și scopurile ei frumoase s'a și adresat cătră ea ca cătră un centru binevoitor și mângăitor, cerându-i sfatul și ajutorul lui în felurite cauze de procese; așa cu multă recunoștință trebuie să amintim, cumcă dl Dr. Rott a luat asupra-și apărarea lui multor membri în procese purtate la tribunalul din Cernăuți, dl Dr. Reiss a binevoit a se osteli călătorind chiar de repezite-ori până la Sirețiu, spre a apăra cauzele membrilor nostri prelîngă tribunalul de acolo, ear' dl Dr. Straucher a binevoit a lua asupra-și apărarea cauzelor încurcate, ce le au unii membri cu vestita bancă rurală, de care s'ermanii nu se mai pot cotorosi, deși au plătit înapoi întreit și împătorit banii împrumutați.

De asemenea se află comitetul îndatorat a aminti cu recunoștință, cumcă dl Dr. Becker a urmat cu plăcere invitații noastre și a cercetat cu îngrijire mai mulți membri în casuri de boală.

Pentru aceste ostenele vine comitetul societății a exprima în public acestor domni binefăcători mulțumita societății și roagă pe întreaga adunare plenară, ca să binevoască a o exprima aceasta prin sculare (se face).

În mai multe casuri cercetând comitetul cauzele de proces aflat de bine și în folosul membrilor, se-și sfătuească, ca să nu întreprindă nici un proces, căci se vedea dinainte că-l vor perde.

În fine se înțelege de sine cumcă comitetul s'a întrunit regulat în ședințe și a pertractat cu serioșitate și căldură tot ce privia interesele societății.

Așa a aflat între altele comitetul de bine, ca întemeietorii societății „Concordia” să se fotografieze în o grupă cu scop, ca acest tablou să rămână pururea semn de amintire și de îndemn pentru toți urmașii lor familiari, ba și pentru alți confrăți, și în fine, ca și alți membri și binefăcători ai societății să-și poată procura acest tablou, sprijinind și prin această scopurile societății.

Aceasta este în scurt activitatea dezvoltată decătră comitet dela adunarea plenară din 19 Iulie și până astăzi; expunându-o înaintea d-voastre, prea onoraților frați adunați, rugăm să o primiți cu bunăvoință, dar' totodată și cu sinceritate nepărtinitoare și să vă pronunțați în această ocașune ori de sînteți conșteși cu întreaga procedură a comitetului și chibzuind interesele societății, să ne propuneți și d-voastre una sau alta ce ați crede, că am fi trecut-o noi cu vederea!

Adunarea plenară, luând cunoștință de adunarea mai sus, mulțumesc comitetului pentru activitatea dezvoltată în folosul societății, îi votează unanim încredere deplină, primind întocmai propunerea

referitoare făcută de dl profesor de universitate I. G. Sbiera, și decide unanim, ca adunările plenare următoare ale societății politice „Concordia” să se țină pe rînd în orașele din provincie: Rădăuți, Sirețiu, Suceava și Câmpulung, ca astfel să aibă ocașune a participa la ele și toți acei membri, cari locuiesc în acele părți departate de Cernăuți!

În fine decide adunarea plenară în prezența de 419 persoane recrutate din toate părțile societății, ca societatea politică „Concordia” să iee parte activă la alegerea, ce se va face în curând în ținuturile electorale rurale: Rădăuți, Suceava și Câmpulung, recomandând și spriginind din răspuleri numai candidatură a unui român bucovinean, care cunoaște deplin țeara, poporul și nevoile acestuia, — în scurt candidatură a unui bărbat cu inimă sinceră și pururea însuflețită de cele mai nobile simțăminte și dorințe față cu țeara și poporul, — bărbat devotat, care posedă un caracter independent, atât în lucrările cât și în judecățile sale și are curajul a-și manifesta și apăra convingerile și ideile sale!

Comitetul fii împuternicit deplin, ca să îndrumeze această participare activă la alegerea proximă și anume: prin nominarea unui candidat potrivit, prin apelare publică cătră frații alegători, ca să se înțeleagă cu toții pentru spriginirea numai a unui candidat, provocând pe toți ceilalți candidați să-și retragă candidaturile lor, ca astfel să nu se facă partide și să nu se despartă voturile.

Cestiuni bisericesci.

„Gazeta Transilvaniei” dela 13 I. c. 1885 n. scrie:

În ziua de sf. Andreiu, care este „cel dintăiu chemat” apostol al creștinismului, nu putem să scriem această revistă fără de a fi cuprinși de o adâncă îngrijire pentru soartea bisericească din această țară.

Dușmanii neamului nostru ne-au tot aușdit dicind, că biserica este ultimul scut al limbei și al naționalității române și de aceea pare, că s'au jurat să dărăpene și să nimicască și organizațiunea noastră bisericească.

Sîntem din nenorocire desbinați în două confesiuni, dar' aceasta încă n'ar însemna nimic, căci în sinul adversarilor nostri politici, sociali și culturali se află mai multe confesiuni și totuși când e vorba ca să ne lovească și să ne asuprească, sînt toți de un gînd și de o simțire.

Noi Românii însă — și aceasta este marea nenorocire — nu ne scim apăra, nu ne scim unii puterilor ca să ademenim cu tăria și cu bărbăția uneltirilor și ademenirilor dușmănesci, nu scim să prețuim interesele generale naționale și de aceea prea de multe-ori le jertfim pentru

nise interese mici de nimic. De aceea le și este așa de ușor adversarilor nostri de a ne sfărîma și paralisa puterile pe toate terenurile.

În timpul din urmă îngâmfați de putere și de succesele politice ce le-au dobândit, contrarii nostri, după-ce ne-au despoiat de toate drepturile politice-naționale, dau năvală și asupra drepturilor noastre bisericesci.

Pornirea distrugătoare a puternicilor țării amenință deopotrivă amănândouă bisericele române în regulată funcționare a organismului și împedecă libera exercitare a drepturilor lor.

Biserica română unită are și ea autonomia sa, care i-ar pute servi de basă a liberei și prosperiei dezvoltări în sinul său, dacă ar fi susținută și respectată și dacă s'ar restabili și în această biserică vechia sinodalitate. Cât nu s'ar pute face spre binele și înaintarea Românilor uniți!

S'ar pute face, — dar' inimicii neamului românesc stau mereu la pîndă — și aceia cari ar trebui să lupte umăr la umăr pentru drepturile, independența și libertatea bisericei române unite, dorm, par'că n'ar mai fi. Pe scenă se ved numai Archiereii, pe ai căror umeri cade toată sarcina responsabilității, fără-ca să se bucure totodată de puterea și autoritatea, de care are lipsă un absolutism ierarchic.

Și ce este mai periculos, dracul își vîră coada și printre archierei, căutând a-i desbina între dîșii și a slăbi astfel bazele organizațiunii bisericesci. Este un fapt dureros, ce nu se mai poate ascunde, că cea mai mare diecesă a metropoliei unite, aceea a Gherlei, este condusă de actualul episcop al ei întru un spirit contrar vechilor aședăminte bisericesci și acest archiereu observă o atitudine răsăritoare față cu metropolia unită și cu capul ei ales.

Nu mai puțină îngrijire trebuie să ne însufe situațiunea bisericei române greco-orientale din Transilvania și Ungaria. Această biserică posedă o constituție recunoscută și garantată prin lege; soartea ei este deosebită în mîna unei reprezentanțe legale și canonice, cu menirea de a conduce toate afacerile bisericesci administrative economice, școlare și fundamentale.

Ajunge a constata, că această reprezentanță a provinciei metropolitane gr-or., congresul național-bisericesc nu mai funcționează de un timp îndelungat, spre a înțelege cât de mult amenințată este ați soartea bisericei.

Biserica gr-or. are din nenorocire un cap care prea puțin își bate capul de soartea bisericeii și ceialalți factori, cari ar fi chemați și datori a lupta pentru neștirbita conservare a drepturilor bisericeii, par a fi amorțit cu totul. Intrigele celor dela putere paralizează ori-ce lucrare folositoare în sinul bisericeii, desbină pe archierei între sine și caută a-i compromite în tot felul spre a-i avé la mînă și a-i despărți de popor împreună cu clerul lor. Astfel se sapă groapa autorității în biserică și se atacă temelia organizațiunii bisericesci.

Foița „Tribunei”.

Făt-frumos zalogit.

— Poveste —

culeasă de I. P. Retegan.

Au fost odată doi împărați vecini cu țările, și vecini buni, ba încă erau și neamuri așa mai de parte a 5 a 6 spiță. Unul era Împăratul Galbin, ear' altul Împăratul Verde. Odată, din ce, din ce nu, că dau la pricină. Apoi pricina-i poama dracului. În loc să se domolească, tot mai mare se face, până-ce nu ajunge la bătaia, se încera cum e data. Împăratul Verde avea armade mai puțină decăt Împăratul Galbin, de aceea el se și cam temea de acela, și începu a cere ajutor dela alți crai și împărați: dela Împăratul Roșu, dela Împăratul Alb, dela Craiul Negru, dela Prințul-Albastru, și dela alți stăpânitori de atunci. Dar' nici unul nu putea veni; unul dicea că-i teacă, altul că-i punga, al treilea, că pe dincolo, sciiți d-voastră cum e omul când își pune în cap să nu ajute: minte de stă soarele în loc, ear' luna se bagă după nor de rușine, apoi așa-ți minte de stai a-l crede, ba-l și crezi până-ți aduci aminte că-i om.

Și pleacă Împăratul Verde căpărat la bătaia; ce va da Ddeu, aceea va fi, — cugeta el, își face cruce și hai la drum, după-ce își luă rămas bun dela împărăteasa, care tocmai era însărcinată.

Și merge, și merge, du-te, du-te, până mai se apropia de locul bătaiei. Și a mers multă vreme până acolo, care doară era departe, apoi atunci nu era care de aceste cu foc, care să meargă fără cai. Și a ajuns într'o țică cam decătră seară tocmai la locul acela. Acolo se pune să odihnească, fac foc, își fac de cină și se culcă. Împăratul era într'un cort numai cu generalii lui, ear' cătanele erau culcate pe jos, care pe unde apucase, pe iearbă verde, încât era vară și cald ca în casă, ear' luna lumina de ai fi putut număra galbini, numai să fi avut. Până nu se culcă împăratul, vine acolo un om străin la cortul lui și-i dice: Înălțate împărate! Nu fi îngădurat, că eu te pot scăpa din încurcătura în care te-a aruncat Împăratul Galbin, și de-mi fagăduiesci că-mi vei da ce n'ai a casă, eu te mântuesc.

Și cine ești tu? întrebă Împăratul Verde. Eu sînt Craiul Smeilor, răspunde străinul. Hm! Craiul Smeilor! Craiul Smeilor! Apoi stătut pe gînduri și-i dice:

E drept că acesta, dacă e Craiul Smeilor, mă poate scoate din încurcătura, dar' oare apoi ce poate el? Dice că să-și dau ce nu am acasă; oare ce o fi aceea ce eu acum nu am acasă? Numai pe mine nu mă am acasă și cătanele mele; apoi dice cătră Craiul Smeilor:

Prietine, doară pe mine vrei să me iei ori cătanele mele?

Ear' Craiul Smeilor dice, că nu!

Mai gîndesce, mai resgîndesce, în urma urmelor dice: Al meu și tu să fie lucrul acela, care ați nu e al meu și în casa mea nu se află!

Togmeala fii gata. Dimineața cum se face ziua, încep a bubui tunurile Împăratului Galbin, ear' dela cortul Împăratului Verde începură a eși pe rînd pe rînd una după alta, cătane de oțel și de fier și de aramă, dar' nu altmîntrelea, — fără era greu pămîntul de ele, erau căfi frunză și iarbă, tot voinici de ai Craiului Smeilor. Ce să dice? dar' nu ținu lupta până la prînz, și cătanele galbine ale Împăratului Galbin erau bătute, scii cum bat pe Țigani dela oale, așa le bătură cătanele cele de fier, oțel și aramă. Nici nu era mirare, doară smeul numai va avé mai multă putere decăt un biet nimernic de împărat pămîntean!

Dela bătaie se duc toți care încătrău; Împăratul Verde încă merge acasă, și smeul era în țeara lui. Mare bucurie îl aștepta pe Împăratul Verde acasă: Înălțata împărăteasă născuse un drag de copil, numai ca el, apoi era cel dintăiu, mai nainte nu avuse nici un copil. Lumea era veselă la curtea Împăratului Verde, dar' Împăratul Verde era mahnit, mahnit de moarte! Și cum n'a fi, când îi veni în minte, că fagăduise smeului lucrul acela, care-l are la el acasă și nu scie de el?! Eată, dicea împăratul, acesta e lucrul, pe care-l aveam la mine acasă, dar' nu-l vădusem încă!

Se face însă a fi voios și începe a se gîndi cum să-l poată amăgi pe smeul? Întemplarea aduse cu sine, că mîna atuci, deodată cu îm-părăteasa, născă rotărița și făurița împăratului. Deci cugetă împăratul: la vremea vremei, schimb copilul, dice, că unul din aceia e al meu și mă plătesc de smeul cu el. Dar' nu trecu multă vreme și deodată, noaptea tîrziu, cum umblă smeii, bate cineva la fereastra împăratului.

— Cine e? — dice împăratul.

— Mai încet, dice smeul, că eu sînt Craiul Smeilor, am venit să-mi dai fagădușul.

— Da ce fagăduș? se face a întreba Împăratul Verde.

— Nu scii? 'ți-ai uitat? Ei bine, cătă-ți voiu spune; copilul nu-l aveai când ne întălnirăm colo pe câmpul de bătaia, el era la tine acasă, dar' nu-l văduseși nici odată, după el am venit, vezi de 'mi-l dai!

Împăratul Verde încremeni, dar' earăși prinse putere și dise: scii ce, prietine? ar fi bine să lași copilul aci baremi până va înterca împărăteasa, dacă nu te vei învoi a-l lasă până-ce va fi de vre-o Țeci ani, să vină băiatul la pricepere.

Craiul Smeilor se gîndi puțin, apoi dise: de ați în Țeci ani sînt aci, să-mi-l dai. Cu aceste vorbe merse dela fereastră.

(Va urma.)

Astăzi se serbează în toată metropolia memoria aceluia mare arhiepiscop, care a pus temelia actualii constituțiuni bisericești. Dumnezeu știe cu câte jertfe a fost câștigată această constituțiune! Ce se face însă azi decâtă fiii bisericești spre susținerea și apărarea ei?

„De astăzi încolo depun și responsabilitatea pentru ulterioara soartă a bisericești în mâinile acestui congres și a celor viitoare și mă mângâiu căci citeză se știe: că nu îndeșert am alergat și nici îndeșert m'am ostenit“.

Răspundă acum membrii congresului, aleși în toamna anului 1884, la cuvintele aceste, prin cari neuitatul arhiepiscop a inaugurat era constituțională bisericească. Post-au ei aleși ca să șadă acasă și să tacă — ori ca să lupte bună luptă și să păzească credința și drepturile bisericești?

Mult amenințată și prigonită mai este și biserica, română din Bucovina. Polonismul, rutenismul și germanismul și-au pus în cap să-i sape temelia și puținii sânt Români adevărați, cari dau pept cu dușmanii desvoltării naționalității române.

Cu toate aceste nu pierdem curajul și nu desperăm. Este o prevedință, care îngrijese de viitorul popoarelor. Numai cei-ce vîd pericolul și îl cunosc să nu înceteze nici un moment de a striga: Deșteptați-vă din amorțeală Români, căci de nu, dușmanii vă vor îngropa de vii!

Revistă politică.

Sibiu, 2 Decembrie st. v.

Uniunea bulgară aresă fie recunoscută. Aceasta e cea mai nouă știre, ce ne vine de pe câmpul de război. Cu privire la încheierea unui armistițiu între Sârbi și Bulgari, puterile vor se interveni astfel, ca asupra cestiunilor militare să se discute între atașatii dela ambasadele din Viena. Din aceasta se vede, că punctul de gravitațiune al negociațiilor aresă fie strămutat la Viena, la ceea-ce se învoesc și reprezentanții puterilor, și îndeosebi ai Austro-Ungariei și ai Rusiei, care sânt deja înțeleși în privința modului de procedere. În acest chip armistițiu de facto are să fie în urma declarării comisarilor marilor puteri prefăcut într'un armistițiu de jure.

Numeroasele deputațiuni din provincie, care veniseră la Filipopol, spre a pleda pentru uniune, și se prezentaseră la singuraticii consuli, primară dela acestia următoarele răspunsuri: Consulul englez șise, că el sperază, că guvernul seu va avè, ceea-ce privesce străduințele lui în favorul uniunii, succesele așteptate. Consulul francez răspunde, că el va presenta cu plăcere guvernului seu dorințele Rumeliților. Consulul austro-ungar, care funcționează totodată și pentru Germania, șise, că guvernul seu n'are nici un interes de a împedea uniunea; înțelegerea, ce au avut-o însă cele trei puteri imperiale, nu-i permite a o recunoaște în momentul de față. Cam în acest înțeles se exprimă și consulul italian. Consulul rusesc în sfârșit declarase, că Rusia nu s'a împotrivit uniunii la nici o întemplantare.

În curînd are să plece spre câmpul de război o comisiune, pentru stabilirea liniei de demarcare între pozițiunile celor două armate. Membrii acestei comisiuni vor fi: sub-colonelul austriac contele Rosenberg-Orsini, sub-colonelul german contele Wedel, colonelul sus baron Kaulbars și vice-colonelul italian de Cerutti. Până acum nu e încă cunoscut, dacă în comisiune vor fi reprezentate Franca și Anglia. Plecarea membrilor comisiunii se va întempla în cel mai scurt timp. Propunerea pentru delegarea unei comisiuni a emanat dela Italia.

Interesant e, cum descrie o epistolă, ce o primesce din Constantinopol „Kölnische Zeitung“, atitudinea puterilor în cestiunea uniunii bulgare. Numita scrișoare șice, că puterile continentale nu se gândesc la ceea de a restabili *statul quo*

ante în Rumelia-orientală; din contră dorințele poporațiunii au să se îndeplinească, pe cât va merge, și decînd trupele principelui Alexandru s'au luptat preste toată așteptarea, opiniunea publică a diplomației precum și a poporului rusesc s'a schimbat cu desăvîrșire în favorul Bulgarilor. Manifestațiunile rusesci de simpatie nu ar sta în contradicție cu intențiunile, pe care le au acum Austria și Germania. Numai tractatul de Berlin să rămână păstrat ca basă a tuturor procedurilor; Rumelia-orientală ar avè să primească un anumit locuitor, care ar putè să fie împreunat într'o persoană cu principele Bulgariei; ear' Bulgarii să se bucurè în cestiunile de vamă, de finanțe și de statut, de toate acele îmbunătățiri, pe care le doresc, chiar și atunci dacă acele ar avè vre-o direcțiune unitară. Pînîndu-se însă atîta preț pe tractatul de Berlin, aceasta se întemplă de aceea, ca să existe oare-care basă de drept pentru stările din Peninsula-Balcenică, ca să nu se simță ori-și-care stat hoșesce îndreptățit de a periclita pacea europeană, și — ca Anglia să nu poată asmuța pe uscat singuraticile imperii una în contra celeialalte

Dela deschiderea Reichstagului german animositatea creșce din ce în ce mai mult între partida catolică și guvern. Șeful partidei ultramontane, d. Windthorst, nu scapă nici o ocașiune pentru a face opozițiune guvernului, mai cu seamă de cînd principele de Bismarck a combătut, după cum se știe, cu cea mai mare energie moțiunea ultramontanilor, privitoare la cestiunea misionarilor. Rare-ori cancelarul a fost atît de înflăcărat în combaterea lui în contra clericalilor ca cu această ocașiune, în care a căutat să dea pe față tendențele antinaționale disolvante ale ordinilor religioase, pe cari partida centrului se încerca a le face să reîntre în Germania sub pretext de a organiza evangelizarea coloniilor. În urma discursului cancelarului, toți se așteptau ca centrul să se opună din toate puterile sale la propunerile guvernului. Resbelul de condeiu ce a început acum între „Germania“ și între „Nordd. Allg. Ztg.“ este o dovadă că cei ce se așteptau la aceasta, nu s'au înșelat. Organul partidei catolice declară, că o ruptură definitivă între centru și guvern este inevitabilă. Organul cancelarului consideră această declarațiune ca o mărturisire prețioasă.

Din dieta Ungariei.

(Ședința dela 10 Decembrie n.)

Desbaterea asupra prelungirii pe riodului dietal.

Contele Albert Apponyi: Recunoaște că se pot aduce dovești atît pro, cât și contra prelungirii. Constată că înainte cu câțiva ani, cînd s'a fost pornit o mișcare generală între deputați fără deosebire de partid, dînsul și atunci a fost contra prelungirii din două cauze: mai întăiu fiindcă o astfel de reformă o aștepta dela inițiativa guvernului; a doua fiindcă cerea mai întăiu garanțe pentru exercearea dreptului de alegere.

Apponyi n'are nimic în contra meritului proiectului din cestiune, ba consideră prelungirea ca o dispoziție corectă între împregiurările de azi, condiționează însă aderarea sa la prelungirea mandatului dela condițiunile amintite mai sus.

Polemizează apoi cu Darányi, care a susținut, că opoziția numai din considerațiuni de partid e în contra prelungirii. Drept argumente de reputațiune vorbitorul îi aduce lui Darányi aminte, că proiectul de lege privitor la scoalele medii s'a votat cu spriginul partidului căruia aparține și Apponyi, de asemenea și alte proiecte și reforme financiare, apoi chiar și alte proiecte de natură administrativă, precum legea despre calificațiune. De câte-ori e vorba despre reforme bune, opoziția moderată nu e contra. E falsă dar' aserțiunea că opoziția se opune la ori-ce reformă numai din considerațiuni de partid.

Apponyi polemizează apoi cu Emeric Visi și cu ministrul-president Tisza și accentuează că respinge proiectul din cauză că nu există remedii în contra abuzurilor la alegeri.

După Apponyi vorbesce Emeric Ivánka între șgomotul stîngei, apoi ia earăși cuvîntul contele Apponyi în cestiune personală.

Petru Truția: Respinge proiectul din cestiune.

Prelungirea mandatului nu numai că scurtează drepturile și libertatea poporului, ci slăbește totodată, în fața puterii creșcînde a guvernului, reprezentanța poporului.

Drepturile de libertate ale poporului se scurtează pe și ce merge și se reslătește puterea guvernului în mod absolutistic. Conform convingerii vorbitorului, vașca casei de jos nu atîrnă dela durata mandatului, deoarece-ce dacă aceasta ar fi astfel, după-ce casa deputaților e efluxul drepturilor de libertate ale poporului, ea ar atîrna numai dela extinderea acestor drepturi și dela hotărîrea mandatului pe timp mai scurt și nu crede că prin mandatul de 6 ani ar creșce ponderositatea și vașca casei de jos față cu casa de sus reformată și întinerită.

Legea electorală actuală e defectuoasă din toate punctele de vedere, ea e incompatibilă cu un stat constituțional liberal. E întru adevăr o stare abnormală, că în aceeași țeară pentru aceeași dietă se aleg deputații pe două baze, adecă conform art. de lege XXXIII din 1874 în astfel de formă că pentru alegătorii ardeleni se cere un cens de 3, 4 și 5 ori mai mare decât pentru cei din Ungaria proprie cu toate că conform censului din Ungaria, în Ardeal ar fi sute de mii de alegători cari ar posedea censul de alegător. La aceasta mai e de a se adauge, că precînd legile din 1847 și 1848 precum și cele din 1867 și 1868 dar' chiar și § 2 al articolului de lege XXXIII din 1874 și legile excepționale de dinainte de 1848 s'au șters definitiv, pe atunci acele excepțiuni se susțin până astăzi în legea electorală pentru Transilvania, așa încât cea mai mare parte a alegătorilor au acest drept în urma privilegiilor.

Din toate aceste considerațiuni, până cînd guvernul nu va presenta un proiect de lege pe baza principiului de egală îndreptățire electorală pentru reformarea întregii legii electorale, până atunci respinge proiectul din cestiune și în general și primesce rezoluțiunea propusă de Daniil Irányi cu acea modificare, ca proiectul ce ar fi a se presenta să se bazeze pe partea meritorie a întregii legi electorale și pe principiul egalei îndreptățiri.

Vorbesce apoi ministrul-president Tisza.

Ședința se încheie la 1 oară 40 min.

Cronică.

Cumpărarea minelor de aur din Ardeal.

Întreprindători au cumpărat mai multe mine de aur lîngă Abrud, Roșia și Zlatna. Se aude, că o societate engleză are acum de gînd să ocupe toate celelalte mine particulare, care până acum nu s'au vîndut. Între aceste se amintesc la locul întăiu minele de aur din Hondol („Certej-Regina“). Se vorbesce, că Francezii și-ar fi scos până acum aproape tot capitalul elocot în băile de lîngă Abrud; ni se asigură însă, că Englezii vor fi cu mult mai norocoși, decât întreprindătorii francezi. Anume pînă tînd aceia pune odată mâinile pe minele din Hondol, au să dea de o adevărată comoară, fiind în general cunoscut, că aceste mine conțin nisece vine foarte bogate.

Cestiunea limbii. „Pester Lloyd“ ne comunică, că în afacerea unei sinucideri a unui husar din Dunaveșe, comanda militară din Budapeșta a cerut prin o scrisoare compusă în limba germană actele referitoare la această sinucidere. Solgăbirăul Alexandru Halász a răspuns, că va satisface recerării comandei numai după-ce aceasta îi va trimite și o traducere în limba maghiară a scrisorii. Comanda s'a plîns asupra solgăbirăului la comanda corpului. Bar. Edelsheim Gyulai a comunicat aceasta ministerului de interne tot prin o scrisoare compusă în limba germană șicînd, că comanda militară nu aparține oficiilor obligate a coresponda cu autoritățile civile în limba maghiară. Ministrul de interne a calificat procedura solgăbirăului în o scriptă adresată vice-comitelui Földváry ca necorectă, adaugînd, că solgăbirăul e obligat a coresponde numai decât recerării comandei militare.

Se șice, că un deputat din comitatul Pesta va face o interpelare în cestiunea aceasta.

Din dieta Croației. Baronul Rucavina, președintele clubului partidului Starcevician și-a depus mandatul de deputat adresînd alegătorilor sei următoarea scrișoare:

„Cătră alegătorii mei! Noi membrii partidului de drept am timbrat deja adeseori pe șeful guvernului și majoritatea dietei înaintea națiunii. Mie 'mi-s'a urit deja preste măsură

de a mai merge în o astfel de societate. Afară de aceasta am auzit, că în timpul ultim majoritatea a hotărît a nu mă lăsa să vorbesce și a mă exclude la toată întemplantarea cu primul privilegiu din dietă. În ședința dela 4 l. c., provocat de majoritate și de president, i-am strigat acestuia: „să nu procedă cu noi ca-și-cînd am fi purcarii lui“, la ceea-ce presidentul a propus ca să fie exclus dela 60 de ședințe. La aceasta am pășit spre presidentul și, arătînd cu degetul spre dînsul, am strigat: „DTa ești un mișel“, majoritatea a strigat: „Afară cu el!“ la ceea-ce eu am replicat: „Nu vă temeți, și fără de aceasta n'aș mai rămîne între mișelii de voi“. Prin aceasta cred, că s'a șis destul de clar, că eu între împregiurările de azi nu mai voesc să fiu membru al dietei și că nu mai pot păstra mandatul ce 'mi-l-ați încredințat. Primiți mulțumita mea pentru încrederea dovedită și luați spre cunoscință, că îndată-ce această declarațiune a mea va fi dată în publicitate în toali-tatea ei, eu îmi voi depune mandatul. Agram, 6 Decembrie 1885. Semnat: Gy. Bar. Rucavina“.

Un nou oficiu postal va funcționa dela 16 Decembrie a. c. în comuna Gurasada din comitatul Hunedoarei.

Focuri. În 9 a l. c. a ars în Făgăraș fabrica de spirt a lui Abraham Schull. La 12 l. c. a izbucnit un foc în casa avocatului Benedek. Zidarul Waldhofer, care a locuit în aceeași casă, s'a înăbușit în urma fumului și a murit.

Din Boița ni se șice: Astăzi s'a celebrat în biserica noastră din Boița cu mare pompă parastasul întru memoria marelui arhiep. și metropolit Andreiu baron de Șaguna. Școala și biserica au plîns astăzi pe marele bărbat implorînd dela împăratul cerului pentru națiunea noastră astfel de luceafăr. Pîtrunđetoare fi vorbirea d-lui director și învățător Nicolae Borza ce stoarse lacrimi dela ascultători.

5000 fl. cere dela poliția din Viena un anonim pentru serviciul de a conduce pe poliție la eruarea autorului furtului de prețioase din Viena, despre care am amintit în unul din numerii trecuți ai diarului nostru.

Tunelul Barboși-Galați se va pune în circulație la primăvară.

Un mijloc solid de joc și ocupațiune pentru copii. După cum aflăm, în acest an se preferă în mod deosebit cu ocașiunea cumpărării de jucării „Cutia de petri de clădit patentată“ a lui Richter. Se dovedesce acum earăși tot mai mult că părinții preferă jucăriile cari sînt totodată și instructive. Cît de mult se practică aceasta în privința cutiilor de petri de clădit, cetitorul a putut vedè din șirele inserate înainte cu câteva zile. Deoarece-ce sîrbătorile Crăciunului se apropiă tot mai tare, atragem din nou atențiunea asupra acestui mijloc solid de joc și ocupațiune.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

Pirot, 14 Decembrie n. (Telegr. orig.) Aci ninge neînterupt; gerul s'a urcat la 5 graduri. Răniții mor cu grămada; operațiunile sînt imposibile; există mare lipsă de cojoace și mantale.

Sofia, 14 Decembrie n. (Telegr. orig.) Consulul Franciei a aderat la propunerea Austriei de a se numi o comisiune militară care să execute demarcarea liniei pentru armistițiu. Austria ar recunoaște unirea personală prelungă condițiunea de a se ceda Sîrbiei Vidinul.

Belgrad, 14 Decembrie n. „Pester Lloyd“ comunică că regele a declarat hotărît că numai în cazul extrem se va despărți de cabinetul Garașanin. Se sperază acum că se vor înlătura diferențele din cabinet.

Sofia, 14 Decembrie n. Principele Bulgariei a depeșat Porței că el privesce ca superfluă misiunea lui Medjid-Pașă, deoarece-ce Bulgaria cere dela Sîrbia numai despăgubire de resbel. Cu toate aceste principele Bulgariei voiesce să primească pe delegații Porței pentru a discuta cu ei asupra situațiunii generale.

Viena, 14 Decembrie n. Guvernele Angliei și Franciei au înșciințat pe atașatii lor militari din Viena ca să stee gata a se alătura la comitetul ce se va trimite pe teatrul de război. Comitetul va ține după ameași o consultare; el va pleca probabil mâne.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar

LOTERIE.

Tragerea din 12 Decembrie st. n.
Timisoara: 49 37 70 87 40.
Viena: 8 72 61 31 58.

Cursul pietei din Sibiu.

Table with exchange rates for various currencies like Hartie-moneta romana, Lire turcesci, etc.

Bursa de Bucuresti.

Table with stock market data for Bucharest, including renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), etc.

Bursa de Budapesta

Table with stock market data for Budapest, including renta de aur ung. (6%), hartiile, etc.

Bursa de Viena

Table with stock market data for Vienna, including renta de aur ung. (6%), hartiile, etc.

Un deposit bine asortat cu cele mai pretioase PIANURI
afila doritorii de a cumpara in Salonul de pianuri Heldenberg in Sibiu.

Cutii de petri de cladit patentate se afla in toate negustoriile fine de jucarii pentru pretul de 70 cr. si mai sus.

La 1 si 15 a fiecarei luni se incepe un abonament nou la ziarul opozitional

„Budapester Tagblatt“

a carui prenumaratiune se recomanda prin aceasta poporatiunii cetitoare in limba germana. Intocmai ca si pana acum, „Budapester Tagblatt“ va ramane si pe viitor independent in orice directiune...

Advertisement for LE HOUBLON cigarettes, featuring the brand name and manufacturer GAWLEY & HENRY in Paris.

Apoteca la „merul de aur al imperului“ I. PSERHOFER Viena Singerstrasse 15.

Pilule curatitoare de sange mai nainte numite Pilule universale, merita numirea din urma, fiindca au adeverit efectul lor facetor de minuni.

Reproducem cateva dintre multimea de scrisori de recunoscinta. Leongang, 15 Maiu 1883. Preonorate Domnule! Pilule dvoastre produc adaverata minune; ele nu sunt ca alte multe mijloace laudate, ci ele ajuta intru adevet aproape pentru toate.

Balsam de inghetatura de I. Pserhofer, de multi ani recunoscut ca cel mai sigur remediu in contra cucuelor de inghet de tot felul, cum si pentru vindecarea de rane vechi etc. 1 burcanel 40 cr.
Esența de viața (picături de Praga) în contra stomacului stricat și durerilor provenite din aceasta de tot soiul, un leac excelent de casă. 1 flacon 20 cr.
Esența de plantan un mijloc de casă general recunoscut și excelent în contra troachnei, a răgușelii, a tusei dur-roase, etc. Un flacon 50 cr.

Medicamente homöopatice de toată specia se află totdeauna în cantitate suficientă.

Afară de preparatele aci numite mai sunt toate specialitățile farmaceutice indigene străine anunțate în ziarele austriace, precum: Săpun chinezesc de toaletă, 1 buc. 70 cr.
Prav în contra asudării picioarelor, 1 scutulă 50 cr.
Pasta de pept de Georgh de multi ani recunoscută în general ca cel mai excelent și mai plăcut mijloc în contra flegmei, tusei, răgușelii, catarchului, a durerilor de pept și plumăni și contra boalelor de gât. 1 scutulă 50 cr.
Licor de ierburi alpine de W. O. Bernhard, 1 flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 l. fl. 40 cr.
etc. etc. și toți articolii ce doar nu s'ar afla în deposit se vor procura și expeda la cerere prompt și foarte efitin.